

ANDREJ PEČJAK – OD LETEČE CIGARE DO ELEKTRIČNEGA AVTOMOBILA ali kako potovati na elektriko?

Domovini je treba pomagati, sicer nas bo vzel vrag

Ciril Brajer, Nedeljski dnevnik, 3. 12. 2014

Drejček je postal Andrej, Miš, Maš in Šaš se mu lahko le še čudijo – Postavil je rekord v cestni vožnji električnega avtomobila brez polnjenja: 726 kilometrov od Bleda do Dubrovnika s povprečno hitrostjo 66 kilometrov na uro

Daj, naroči si kokakolo, me je dolgo zaman prepričeval Božo Dukič na kranjski tržnici Domača vas. Ko sem se ga naveličal in jo res naročil, so se mi nasmejali, da je nimajo, ker tu ponujajo le domače izdelke in pridelke. Zadnjič me je dražil, ali me zanima, kaj je nastalo iz leteče cigare na magnetni pogon, ki je na Zemljo z Marsa pripeljala Miša, Maša in Šaša. Zdaj sem že vedel, da ima ta neugnani borec za energetska neodvisnost in električno mobilnost nekaj za bregom. Peljal me je v Češnjico in mi predstavil Andreja Pečjaka: On je Drejček iz knjige Drejček in trije Marsovčki, ki jo je napisal njegov oče, psiholog Vid Pečjak. Njegovi avtomobili sicer niso na magnetni pogon, na električnega pa podirajo vse svetovne rekorde.

Čas za neumnosti

Zdaj je Drejček torej zrasel in Andreja smo obiskali v gorenjski vasi Češnjica. Tam je v prenovljeni domačiji inštitut Metron, v katerem vodi skupino mladih navdušencev za nove pristope v elektrifikaciji vozil.

»Otroška leta sem preživel v Ljubljani in poleti v Babnem Vrhu pod Storžičem. Bil sem navdušen modelar, tudi državni prvak, pridobil sem veliko znanja in ročnih spretnosti. Sestavljal sem avtomobilčke, nato že moped lastne konstrukcije. No, pa še v šolo je bilo treba hoditi,« je povedal.

Za otroške neumnosti torej ni bilo časa?

»Bilo, bilo, pa še kako! Kar nekaj sitnosti sem povzročil, eno so morali reševati celo gasilci.«

Čas za resne stvari

Bolj star, bolj nor?

»Sem se zresnil. Lotil sem se prvega avtomobila, iz tanka JLA sem dobil elektromotor, ki je obračal kupolo, baterije iz tovornjaka, nekaj šare, a je za kaj pravega zmanjkalo denarja.

Potem smo dobili bencinske bone, sistem par-nepar, hroščev motor z notranjim izgorevanjem sem predelal, da je bil res varčen. Iztuhtal sem tudi sistem start-stop, ki ga je mnogo za tem patentiral Audi. Dobil pa sem Prešernovo nagrado za študente.«

Če bi se Bill Gates rodil v Sloveniji...

»Vprašanje, res, če si iz žepne države, si gotovo prizadet. Če je ta na Balkanu, toliko bolj. Tudi popolnoma enaka tehnologija ima drugačen ugled. Enako uspehi, še trener Tine Maze ugotavlja enako.«

Narejeno na Kitajskem ni enako kot narejeno v Nemčiji...

»Drži, a Kitajci so začeli to korenito spreminjati. Mi preprosto nimamo velikih igralcev.«

Ubijanje velikanov

Imeli smo jih, Slovenijales, Elan, Gorenje...

»Pa smo jih ubili. Imamo pa še uspešne dele nekdanje Iskre, Adrio Mobil in še nekaj takih, a jih pustimo odmirati. Bil sem v Južni Koreji, poznajo Elan, našo smučarijo, Nizozemci se spomnijo, da so bili najboljši motorji za čolne Tomosovi lame, vrag vedi, zakaj smo dovolili, da so postali simboli neuspeha. Ta pečat se zdaj naše države že drži. Zgube. Neplačniki. Za takšne veljamo. Potem si še dovolimo sramoto z Vanesso Mae in izigravanjem olimpijskih pravil. Za to bi morali koga pribiti na križ, krivcem prisoditi narodno izdajo. Ali evropski poslanec in zadeva s podkupnino, tovarnjakarji, ki tihotapijo mamila, vsaj neskončen splošni prezir bi jih moral udariti, če že ne visoke kazni. Če kdo kaj takega naredi v Koreji, naredi samomor. Če ga ne, se zgodi popoln bojkot ne le njega, tudi vse njegove družine.«

Vas je kdaj zamikalo iti na tuje?

»Oče je zunaj veliko predaval, navduševal me je, naj grem ven. Pa sem ena taka domača žival. Domovini je treba pomagati, sicer nas bo vzela vrag. Idej in inovacij imamo več kot Judje. Toda oni so enotni in imajo kapital. Pa ogroženi se čutijo, vsi zelo ogroženi narodi so uspešni, zdaj čakam na razcvet Kurdiv.«

Premajhna grožnja

Tudi naša zgodovina je ena sama grožnja.

»Je, a ne dovolj velika. Razen v primeru Hitlerja – takrat smo znali in zmogli narediti čudež. Nekdo v Izraelu je dejal, da Arabci zlahka zmagajo, če jih 20 let pustijo čisto pri miru, da se potem zagotovo pokoljejo med seboj.«

Še kot študent se je Andrej Pečjak z ženo Jasno preselil na Češnjico pri Kropi, kjer sta obnovila staro kmetijo. Leta 2006 se je s skupino zanesenjakov lotil predelave Renaultovega espaca v električno vozilo, ki je kmalu podrlo kar nekaj rekordov. Leta 2009 je zaključil projekt solarne mobilnosti, ki vključuje fotovoltaično elektrarno in več električnih vozil, ki se iz nje napajajo. Leta 2010 je bil veliko v tujini, kjer je izdeloval prototipe električnih vozil za različna podjetja. Tudi v športih je skrajen, ukvarja se z alpinizmom, najraje z lednim plezanjem.

Birokratske ovire

Lahko vaši avtomobili postanejo tržno zanimivi? Se da z izumi rešiti državo?

»Električni avtomobili se širijo povsod. Proizvodnje pa se v Sloveniji ne bi šel, zaradi birokratskih ovir ne in zaradi stroškov. Elektromobilnost je priložnost, a to so drage stvari. Če se bo lotil kdo drug, sem zraven! Množična predelava starejših manjših avtomobilov bi spustila cene. Koroška nas je prehitela, prej je začela, več vlaga, cveti, vse, tudi odnosi med narodom. Saj Božo uči naše, kako in kaj, a ni posluha.«

Zadnji rekord ste postavili v cestni vožnji električnega avtomobila brez polnjenja; 726 kilometrov od Bleda do Dubrovnika. Kako hitro?

»Povprečna hitrost je bila 66 kilometrov na uro. Na koncu smo peljali še do marine, kjer smo polnili, tako da smo skupno prevozili 736 kilometrov. V avtu sva bila ves čas z ženo Jasno, najina prtljaga, celoten nabor kablov in adapterjev, ker nisem vedel, kakšen trifazni priključek bomo dobili, orodje, gasilni aparat, komplet za polnjenje gum in obvezna oprema.«

Le šampanjec so vozili drugi Steklenica s šampanjcem?

»Ta se je peljala v spremljevalnem vozilu. Gume so pogosto škripale, na večerji v Starigradu smo ugotovili, da je bila poraba s takšno vožnjo previsoka. Zato sem vožnjo umiril, a vendar prav po načrtu pripeljal do vhodnih vrat starega mesta. Ko se pelješ po starih ulicah proti Stradunu, kjer čaka množica novinarjev, imaš res krasne občutke. Konec strahov pred zamudo, dvomov, ali se boš pred Dubrovnik pripeljal na vozilu vlečne službe.«

Lani ste na reliju v Monte Carlu s svojo električno dacio pretresli ekipo Tesle in osvojili skupno zmago v porabi in prvo mesto med električnimi vozili. Le na električno energijo, shranjeno v dveh baterijah, ste zdaj prevozili več kot 700 kilometrov in dosegli nov svetovni rekord. Zdaj se verjetno kar tepejo za vas, kdo bo pri nas začel proizvajati takšne avtomobile?

»Pošteno rečeno, ne vem, kaj to pomeni za prihodnost. Na mostu pred Dubrovnikom sem prvič zares začutil, da nam je uspelo, da smo z ekipo iz Metrona naredili velikansko stvar. V bateriji je ostalo še tri odstotke razpoložljive električne energije. Vzdušje je bilo vzneseno, v hipu so razgrabili vse letake o slovenski električni mobilnosti, ki jo razvijamo na inštitutu Metron. Za pot od Bleda do Dubrovnika smo porabili za 14 evrov energije. Končno smo dokazali, da se na elektriko da tudi potovati.«

Ko bo nafta draga Še o proizvodnji?

»Zdi se mi, da je hitrost prodora električnih avtomobilov nad mojimi pričakovanji. Če bi kakšen proizvajalec naredil veliko, milijonsko serijo električnih vozil, bi bil električni avto lahko solidno zmogljiv in vsekakor cenejši. Tudi cenejši od bencinskega. Morda pa kdaj, ko bo cena nafte dovolj visoka.«

Ali ko je bo zmanjkovalo?

»Ja, v Evropi. Rusija energijo ima, Kitajska jo bo kupila, Amerika si jo bo vzela.«

Naš električni vozni park so le doma predelana vozila in nekaj promocijskih, kljub ponujenim subvencijam Eko sklada?

»Pravih avtomobilov je približno sto, še približno sto pa je majhnih, nenavadnih stvari. Tretjina je predelanih, tretjina novih, tretjina kupljenih rabljenih v tujini. Za 15.000 evrov vam predelamo majhen avto, 5000 je subvencije.«

Prihranek je menda velik...

»Je, na mesec prihranim 400 evrov. Pa veselje, da ne prispevam k podnebnim spremembam, pa da ne vzdržujem pokvarjencev...«

Pokvarjencev?

»Ste se kdaj vprašali, kam teče denar, ki ga pustite na črpalki? K največjim pokvarjencem tega sveta ga pride večji del. Ker je zveza avtomobilskih proizvajalcev in naftnih družb zelo močna in delajo z roko v roki, se razvoja električnih avtomobilov lotevajo s figo v žepu.«

»Zdi se mi, da je hitrost prodora električnih avtomobilov nad mojimi pričakovanji. Če bi kakšen proizvajalec naredil veliko, milijonsko serijo električnih vozil, bi bil električni avto lahko solidno zmogljiv in vsekakor cenejši. Tudi cenejši od bencinskega. Morda pa kdaj, ko bo cena nafte dovolj visoka.« Andrej Pečjak: »Končno smo dokazali, da se na elektriko da tudi potovati.«